

GWARDYJA (1) *sb f*

Pierwsze a jasne.

sg G gwardyj(e)j. ◊ [A gwardyją. ◊ pl N gwardyj(e).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Zespół ludzi złożony z żołnierzy i sług, stanowiący swiętę przyboczną władcy; orszak; caterva comitum, cohors, comitatus, famularis turba, famulatio, famulitium, ministerium, sequela, stipatio Cn: Więc iuż tákiemu pánu gwárdyiey s czudzoziemcow/ iáką póspolicie Włóskie kfiążętá mewáiá/ namniey by nie thrzebá/ bo włáfni poddáni/ fámi dla fwego dobrego/ flrzegli by zdrowia iego/ y prze nie sílá kroć byli by vmrzeć gotowi. GórnDworz Hh7v.*

2. [Straż: Sąć po górze częste gwardye, ale gdy się trafi noc mglista, trudno dojrzyć i usłyszeć. *DiarPeregr* 3.]

Zwrot: »gwardyją trzymać«: Miasteczko Hiszpanów pełne, gdzie jakoby gwardyą trzymają tego portu Capo Passaro DiarPeregr 19.]

Synonimy: 1. orszak; 2. straż, straża, stroża.

ZZa